

Som undtagelsestilfælde kan bl.a. nævnes, at en person, der har haft fuldtidsbeskæftigelse og i sin fritid har studeret eller skrevet speciale, og som derefter bliver arbejdsløs uden at være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, vil være berettiget til kontanthjælp efter bistandslovens § 37, såfremt betingelserne efter bistandslovens § 38 i øvrigt er opfyldt.

Det vil således være af afgørende betydning, om studierne eller erhvervsarbejdet har været det primære i det enkelte konkrete tilfælde.

Det kan endvidere nævnes, at det i en situation, hvor en uddannelsessøgende i forbindelse med studiet har hel- eller deltidsbeskæftigelse, efter hidtidig praksis må forudsættes, at studiet er det primære i forhold til erhvervsarbejdet.

Uanset at en studerende i denne situation rammes af arbejdsløshed, har der normalt ikke kunnet ydes kontanthjælp efter bistandslovens § 37, idet den pågældende på grund af studierne ikke anses for at være til rådighed for arbejdsmarkedet i normalt omfang.

En uddannelsessøgende kan således kun under ganske særlige forhold henføres under bistandslovens § 37. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis en uddannelsessøgende rammes af de ændringer i sine forhold, som er nævnt i bistandslovens § 37 (typisk sygdom, svangerskab eller fødsel), og både arbejde og studier berøres af denne begivenhed.

I øvrigt har socialministeriet tilkendegivet over for kommunerne, at arbejdsdirektoratets cirkulære vedrørende udbetaling af dagpenge under kursUSDeltagelse kan være vejledende i sager om hjælp efter § 37 til personer, der ønsker at deltage i højskoleophold, kortvarige kurser m.v.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes, fremskridtspartiets og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) afviser socialministerens ændringsforslag til bistandslovens § 37, stk. 1, allerede fordi det som udgangspunkt for det individuelle skøn tager levevil-

kårene på samme niveau som tilskuddene fra Statens Uddannelsesstøtte. Dette betyder, at man opstiller en formodning om, at denne gruppe unge, der – hvis de bor uden for hjemmet – skal kunne klare sig for et beløb på 1.700 kr. om måneden, dog under hensyn til rimelige boligudgifter.

Erfaringerne fra cirkulæreskrivelsen af 2. juli 1982 gør det betænkeligt at opstille en sådan formodningsregel, der af mange kommuner opfattes som en bindende takst helt i modstrid med bistandslovens intentioner.

Socialdemokratiet har tilkendegivet, at man er indstillet på at medvirke til en løsning af problemerne, således at beregningsgrundlaget klargøres på en sådan måde, at man undgår misforhold mellem levestandarderne for unge, der modtager bistandshjælp, og for unge under uddannelse. Socialministerens ændringsforslag har ikke tilgodeset disse synspunkter.

Socialministerens ændringsforslag nr. 3 vedrørende lovens § 38, stk. 2, kan mindretallet tiltræde, idet man lægger afgørende vægt på, at der i bemærkningerne står, at man med ændringsforslaget tilstræber at opretholde hidtidig praksis på området.

For mindretallet er det af afgørende betydning, at muligheden for at få hjælp efter bistandslovens § 40, stk. 1, og § 46, stk. 1, ikke påvirkes af ændringsforslaget, og at ændringsforslaget giver ministeren bemyndigelse til gennem en bekendtgørelse at præcisere, at hidtidig praksis skal opretholdes, således at f.eks. uddannelsessøgende i ganske særlige situationer fortsat får mulighed for at modtage hjælp til deres underhold, og således at studierne ikke af denne grund må opgives.

På denne baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men tiltræder de under nr. 3 og 5 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler:

Den 2. juli 1982 udsendte daværende socialminister Bent Rold Andersen cirkulæreskrivelse af juli 1982 om kontanthjælp til unge – også kaldet sultecirkulæret.

Cirkulæreskrivelsen opfordrede kommunerne til at behandle unge, der søger kontanthjælp efter bistandsloven, anderledes end andre mennesker i en tilsvarende situation. Det gjorde cirkulæreskrivelsen bl.a. ved at